

2545 2. Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1876 til 31. Marts 1877. 2546

dretallet er enigt med Flertallet i, at der bør gives Statsunderstøttelse, naar og for saa vidt det Tilfælde indtræffer, som ganske vist maasse hyppig indtræffer — og det er meget glædeligt, at det er saaledes —, at et ungt Menneske paa Højskolen gennemgaar et fuldt Kursus det ene Aar og næste Aar faar Hjelp til at opfriske, hvad han har lært, men mener ikke at have Tid og Leilighed til at være der mere end en kort Tid, og ligeledes er Mindretallet enigt i, at en saadan ung Mand faar Statsunderstøttelse, hvis han paa Grund af Sygdom skulde være forhindret fra at fuldende sit Kursus; men, naar man gaar ind paa, hvad Flertallet her forlanger, saa giver man det ud af sin Haand at forhindre Misbrug, og Misbrug er det, at et ungt Menneske faar Statsunderstøttelse for ikke engang at gennemgaa et fuldt Kursus paa Højskolen. Det vilde være at kaste Pengene i Rendestenen. Hvad angaar den latinske Stil, som den meget ærede Ordsprer udtalte sig vidtløftig om, da skal jeg ganske lade dette Spørgsmaal ligge og overlade den meget ærede Minister selv at forsvare sin Stilling i saa Henseende, det er et Spørgsmaal, som hverken jeg selv eller Mindretallet har skænket nogen dybtgaaende Undersøgelse.

Navn: Jeg har begjært Ordet for at gjøre nogle korte Bemærkninger med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 67, der gaar ud paa at negte et Lønningstillæg af 400 Kr., som den høitærede Kultusminister har begjært til Dr. Zeuthen, der er ansat som extraordinær Docent i de geometriske Discipliner. Det vil ses af Bemærkningene til Finantsloven, at Dr. Zeuthen til April har været fast ansat i 5 Aar ved Universitetet, at hans Lønning kun er 2,200 Kr., og endvidere vil det ses, at Ministeriet omtaler hans Betydning som Videnskabsmand med al Anerkjendelse. Det forekommer mig nu, at det ærede Udvalg dog nok i et saadant Tilfælde kunde være gaaet ind paa denne Bevilling, idet den eneste Grund, som er anført for at negte Bølpøbet, er den, at Udvalget ikke ønsker som Regel den Konto forhøjet, hvoraf dette Lønningstillæg skulde tages. Det har intidertid ikke ganske fastholdt dette Princip, idet der i Virkeligheden er stet en lille Forhøielse i Aar, og jeg synes saa, at Udvalget under de foreliggende Omstændigheder kunde have strakt sig dette lille Stykke endnu og bevilget disse 400 Kr. Jeg skal i ethvert Fald tillade mig efter Evne at støtte den høitærede Ministers Begjering ved at søge mit Vidnesbyrd med Hen-

syn til Dr. Zeuthens Betydning som Mathematiker til det, der er anført i Anmærkningerne. Naar jeg tror at have Betsielse dertil, saa er det, fordi jeg tidligere har haft en Stilling, der har gjort det nødvendigt for mig at gjøre mig bekendt med den nyere mathematiske Litteratur og i det Hele taget efter Evne at følge Mathematikens Udvikling saavel her i Landet som i Udlandet. Derved er jeg kommen til den bestemte Erkjendelse, at Dr. Zeuthen indtager en fremragende Stilling som Mathematiker, og at han har vundet et anset Navn som en af de Mænd, der kunne betragtes som Bærere af den mathematiske Udvikling i den særlige Retning, han nærmest har gjort til Gjenstand for sine Studier, og hvori han er ansat ved Universitetet, nemlig de geometriske Discipliner. At denne min Anskuelse deles af alle Mathematikere her hjemme, tror jeg er ganske utvilsomt; men at denne Anerkjendelse ikke er indskrænket her til Landet, veed jeg ligeledes, idet man ikke alene meget hyppig vil finde Dr. Zeuthens Arbejder omtalte med megen Ros i fremmede Skrifter, men ogsaa vil finde dette fastfæstet navnlig derved, at hans Arbejder i meget betydeligt Omfang ere blevene benyttede af Fremmede og deriblandt af flere meget fremragende Mathematikere som Grundlag for videre Forsninger. Af den Anseelse, som Dr. Zeuthen saaledes har opnaaet, følger ogsaa, at han er Medlem af flere forskellige videnskabelige Selskaber, og i saa Henseende skal jeg foruden vort eget Videnskaberens Selskab indskrænke mig til at bemærke, at han ogsaa er Medlem af det ansete Londons mathematiske Selskab, som kun tæller 7 udenlandske Væresmedlemmer, der alle ere høit ansete Mathematikere; blandt disse 7 er, som jeg nævnte, Dr. Zeuthen den ene. Nu forekommer det mig, at det, naar en Mand saaledes har vist at have Evne og Kald til at fysle med originale videnskabelige Arbejder, vilde være meget ønskeligt, om Universitetet var i Stand til at byde ham en saadan Stilling, at han vedblivende kunde hellige sine Kræfter udelukkende til dets og Videnskabens Tjeneste, saaledes at han ikke for at leve skulde være nødt til at spille en hel Del af disse Kræfter og af sin Tid paa en løvende privat Virksomhed. Naar nu derhos den Fordring, der stilles, er saa besteden, som den virkelig er, naar der kun forlanges, at Lønningen til Dr. Zeuthen, som er 37 Aar, og først har været ansat i en Del Aar som privat Docent ved Universitetet og dernæst i 5 Aar har haft fast Ansættelse derved, skal forhøies til 2600 Kr., saa forekommer det mig virkelig, at der